

[Socialministeren]

nalet, som særligt er beskæftiget med senildemente beboere, f.eks. i skærmede enheder.

Generelt kan det nok slås fast, at mange af dem, der arbejder med demente i plejehjem, ikke i deres grunduddannelse har erhvervet større viden om demens, men en del medarbejdere har deltaget i efteruddannelse gennem de senere år. Herudover har de fleste plejehjem mulighed for at trække på konsulentstøtte i forhold til senildemente beboere. Konsulentstøtten stilles oftest til rådighed fra distriktspsykiatrien eller et gerontopsykiatrisk team. Af Socialministeriets ovennævnte rapport fremgår imidlertid, at der generelt på plejehjemmene er ønske om efteruddannelse på området.

En undersøgelse fra Viborg Amt om gamle dementes vilkår i Viborg Amt, juni 1992, kommer stort set frem til de samme resultater som i Socialministeriets undersøgelse. Specielt for så vidt angår uddannelse bemærkes dog, at 4 kommuner (ud af 15) har haft målrettede efteruddannelsesaktiviteter om senildemens.

Socialministeriets rapport og den efterfølgende debat om senildementes forhold har vist, at der er et stort behov for øget oplysning om eksisterende regelsæt vedrørende senildemente og for oplysning i øvrigt om senildemente. Socialministeriet er derfor i færd med at udarbejde informationsmateriale om senildemente i plejehjem og i hjemmepleje. I informationsmaterialet vil jeg bl.a. gøre opmærksom på, hvor vigtigt det er med en uddannelse – og herunder måske en supervisionsmulighed – der kan medvirke til at give personalet en bedre viden om demens, herunder om sygdomsforløb, behandlings- og genoptræningsmuligheder og omgangsformer i forbindelse med demente.

Jeg forventer at kunne udsende materialet snarest.

Spm. nr. S 961

Til *socialministeren* (7/7 92) af:

Anna-Marie Hansen (S):

»Vil ministeren give en oversigt over, i hvilken udstrækning der anvendes frihedsberøvelse, herunder elektronisk overvågning, over for senildemente på almindelige plejehjem f.eks. i form af tv-overvågning, bippere i sko, sladmåtter, låste døre, kodelåse og lign. samt indhegning af de skærmede enheder?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 960).

Svar (14/7 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Socialministeriet har i januar 1991 udgivet en rapport om initiativer for gamle med demens.

Rapporten bygger bl.a. på resultater fra en spørgeskemaundersøgelse til en række kommuner og plejehjem/plejecentre.

I undersøgelsen har man indhentet oplysninger om § 79-plejhjems brug af adfærdsregulerende midler. Der henvises til vedlagte uddrag vedrørende punkt 3.1.4. i rapporten, der udførligt redegør for brug af adfærdsregulerende mekanismer (ikke optrykt her).

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 960, vil jeg snarest udsende informationsmateriale om senildemente i plejehjem og i hjemmepleje. I materialet vil jeg gøre opmærksom på, hvilke regler der gælder for senildemente i almindelige plejehjem og i eget hjem, herunder for begrænsninger i adgangen til plejhjems brug af adfærdsregulerende mekanismer.

Spm. nr. S 962

Til *socialministeren* (7/7 92) af:

Anna-Marie Hansen (S):

»Hvorledes sikres det, at personer, der overføres til skærmede enheder på plejehjem, forinden har fået stillet diagnosen senildemens?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 960).

Svar (14/7 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 960, dækker begrebet skærmet enhed over mange forskelligartede tilbud på plejehjem ofte i form af en positiv særbehandling af den gruppe af personer, der får tilbud om ophold i skærmet enhed.

Tilbudet gives fortrinsvis til senile beboere, men visse steder både til senile og andre beboere på plejehjemmet, idet også andre beboere kan have fordel af et sådant tilbud.